

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/100/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200370
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3021200370.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: K. Y. - U., W. V. T. X. XXX/X, XXX XX I., H.: XXXXXXXX, právne zastúpený: HALADA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulská 21, 917 01 Trnava, IČO: 36 669 661, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101533779/2021 zo dňa 19. augusta 2021, takto

rozhodol:

Krajský súd priznáva odkladný účinok správnej žalobe vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/100/2021 až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Správnou žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 22.10.2021 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Trenčín (ďalej len „správca dane“) č. 100203806/2021 zo dňa 04.02.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2016 v sume 15.436,67 eur.

2. Obsahom správnej žaloby bola aj žiadosť žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) s odôvodnením, že žalobcovi bola osobitnými rozhodnutiami správcu dane, ktoré nadväzujú na rovnakú daňovú kontrolu vykonanú za zdaňovacie obdobie roku 2016 vyrubená vlastná daňová povinnosť v celkovej výške 132.263,69 eur, ktorú má žalobca uhradiť v lehote do 15 dní od právoplatnosti predmetných rozhodnutí, pričom uviedol čísla rozhodnutí žalovaného a správcu dane. Predmetné ostatné rozhodnutia boli vydané v rovnaký deň ako napadnuté a prvostupňové rozhodnutie, pričom ich obsah je v zásade totožný s obsahom napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia správcu dane. Aj proti ostatným rozhodnutiam týkajúcim sa obdobia roku 2016 podal žalobca správnu žalobu, nakoľko predmetné rozhodnutia považuje žalobca za taktiež nezákonné z totožných dôvodov ako napadnuté a prvostupňové rozhodnutie. Vzhľadom na značnú výšku sumy (spolu až 157.078,69 eur), ktorú by bol žalobca v dôsledku napadnutého rozhodnutia ako aj ostatných rozhodnutí za rok 2016 povinný zaplatiť vo veľmi krátkej lehote (len do 15 dní) reálne hrozí, že žalobcovi vznikne okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia závažná ujma, keďže žalobca nebude mať dostatok finančných prostriedkov súčasne aj na úhradu predmetnej dane ako aj na ďalšiu prevádzku svojho podniku a dokonca na úhradu svojich vlastných (súkromných) nákladov na život. V dôsledku uvedeného žalobcovi hrozí úplné ukončenie jeho podnikateľskej činnosti, čo by u neho viedlo k značným hospodárskym škodám a k prepusteniu všetkých zamestnancov žalobcu. Pre žalobcu zároveň predstavuje predmetné dodatočné vyrubenie dane natoľko vysoký peňažný záväzok, že dochádza k ohrozeniu samotnej jeho výživy a výživy osôb, ktoré sú od neho finančne závislé. Žalobca nemá voľné

peňažné prostriedky na úhradu dorubenej dane a nedisponuje ani majetkom v takej hodnote a likvidite, ktorý by mu umožnil uhradiť predmetnú daň.

3. Žalobca ďalej uviedol, že na predmetných obchodoch (dodávkach ojazdených áut) sa žiadnym spôsobom neoprávnenne neobohatil na úkor štátneho rozpočtu. Žalobca si v súvislosti s predajom predmetných ojazdených áut neuplatňoval žiadny odpočet dane (ani tak nemohol vzhľadom na osobitný režim zdaňovania prirážky) a preto na strane žalobcu nemohla vzniknúť žiadna neoprávnená daňová výhoda. Žalobca predával predmetné ojazdené automobily s minimálnou prirážkou (vo výške 100,00 eur na automobil). Ak by teda žalobca mal z každého jedného dodaného automobilu odviesť daň z hodnoty celého automobilu (ako mu bola dorubená), bol by na každom jednom obchode v obrovskej strate, ktorú reálne nemá z čoho vykryť. Žalobca v ostatnom období hospodári s prevádzkovou stratou, keď príjmy z jeho činnosti nepostačovali na pokrytie jeho prevádzkových nákladov a kalendárny rok 2020 ukončil so stratou v sume 16.396,31 eur, ktorá mu vznikla najmä v dôsledku obmedzení súvisiacich s protipandemickými opatreniami proti šíreniu choroby COVID-19. Žalobca musel mať počas dlhého obdobia uzavretú prevádzkareň a nemohol ani cestovať do zahraničia za účelom dovozu ojazdených áut. Žalobca je pritom živnostníkom, ktorého hlavný zdroj príjmov predstavuje práve prevádzka obchodu s autosúčiastkami. V dôsledku prísnych štátnych obmedzení žalobca musel obmedziť svoje podnikateľské aktivity na minimum (resp. ich na dlhý čas úplne prerušiť), čo malo za následok vznik pomerne veľkej prevádzkovej straty, ktorú žalobca musel vykryvať zo svojich úspor. Žalobca teda v súčasnosti nemá ekonomickú silu potrebnú na to, aby mohol súčasne uhradiť vyrubenú daň a zároveň pokračovať v prevádzkovaní svojho podniku.

4. Skutočnosť, že hrozba závažnej ujmy v dôsledku výkonu napadnutého rozhodnutia je reálna, preukazoval žalobca predložením daňového priznania pre daň z príjmov za ostatný rok 2020, ktoré preukazuje existenciu prevádzkovej straty v sume 16.396,31 eur. Z vyššie uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že v súčasnosti nedisponuje voľnými peňažnými prostriedkami na úhradu vyrubenej dane a ani iným likvidným majetkom, ktorý by mu umožňoval uhradiť predmetnú dorubenú daň a zároveň pokračovať vo výkone svojej podnikateľskej činnosti. Je preto nepochybné, že v prípade, ak by došlo k výkonu napadnutého rozhodnutia, žalobca by nemal dostatok prostriedkov na to, aby mohol zabezpečiť prevádzku svojho podniku, čoho dôsledkom by bolo aj prepustenie zamestnancov žalobcu. Okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného teda bezprostredne hrozí vznik závažnej ujmy na strane žalobcu.

5. Žalobca taktiež poukázal na to, že aktuálne zamestnáva jedného zamestnanca, ktorý má priemernú hrubú mesačnú mzdu na úrovni cca 1.000,00 eur, čo pre žalobcu predstavuje mesačné náklady vo výške 1.400,00 eur, pričom doložil výplatnú pásku predmetného zamestnanca za mesiac september 2021. Žalobca taktiež predložil svoj aktuálny výpis z bankového účtu vyhotovený ku koncu mesiaca september 2021. Žalobca využíva možnosť financovania svojej podnikateľskej činnosti prostredníctvom kontokorentného úveru (povolené prečerpanie na bankovom účte), v dôsledku čoho aktuálne jeho zostatok na účte predstavuje prečerpanie v sume -32.718,71 eur (zostatok ku koncu mesiaca po úhrade všetkých pravidelných nákladov žalobcu).

6. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zaujal stanovisko k jednotlivým žalobným námietkam žalobcu a podanú žalobu navrhol zamietnuť, pričom k žalobcovmu návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uviedol, že navrhuje, aby správny súd návrhu žalobcu nevyhovel. Žalovaný k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby uviedol, že správca dane vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty na základe objektívnych skutočností. Rozhodnutie správcu dane bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného a je teda právoplatné a vykonateľné. Na svojich záveroch žalovaný trvá. Žalobcovi vznikol nedoplatok, ktorý je správca dane oprávnený vymáhať a jeho neuhradenie je v rozpore s verejným záujmom. Žalobca síce uvádza rôzne dôvody, snaží sa citovo vplývať na rozhodovanie, avšak žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázal opodstatnenosť svojho návrhu.

7. Ďalej žalovaný konštatoval, že žalobca je podnikateľom (osobou, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov), ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť vo viacerých predmetoch podnikania už od roku 1992. Žalobca neosvedčil, že by mu prípadným výkonom exekúcie vznikla ujma takej intenzity, ako predpokladá zákon pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Z uvedeného dôvodu nemožno vzhliadnuť hrozbu závažnej ujmy u žalobcu ani pri

eventuálnom začatí daňového exekučného konania. Žalovaný okrem toho zdôrazňuje, že samotná možnosť núteného výkonu rozhodnutia nie je bez ďalšieho dôvodom pre vyhoviecie návrhu žalobcu. Za daných okolností je teda návrh žalobcu v danom smere argumentačne nepodložený a právne neopodstatnený.

8. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

9. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

10. Podľa § 186 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20200501>> SSP sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy. Odkladný účinok zaniká právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

11. Podľa § 187 ods. 1 SSP ak správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20200501>> SSP, je povinný o nej rozhodnúť do šiestich mesiacov od vydania uznesenia o priznaní odkladného účinku.

12. Podľa § 187 ods. 3 SSP o návrhu žalobcu podľa § 185 rozhodne správny súd do 30 dní od doručenia vyjadrenia žalovaného k tomuto návrhu, prípadne administratívnych spisov, ak bol návrh podaný súčasne so správnu žalobou.

13. Podľa § 189 SSP uznesenie o priznaní odkladného účinku môže správny súd i bez návrhu uznesením zrušiť, ak sa v priebehu konania ukáže, že na priznanie odkladného účinku neboli dané dôvody alebo tie medzičasom odpadli.

14. Odkladný účinok správnej žaloby upravený v § 184 až § 189 SSP predstavuje jeden z právnych inštitútov správneho súdneho konania, ktoré majú zabezpečiť efektívnu ochranu zo strany súdu tak, aby jeho rozhodnutie mohlo byť nielen formálnym, ale i materiálnym prostriedkom ochrany práv a právom chránených záujmov úspešného žalobcu. Podstatou odkladného účinku je zabezpečenie takého stavu, pri ktorom by súdom preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy nevyvolávali žiadne právne účinky vrátane takých, ktoré by ich zrealizovaním boli považované za skonsumované. Z povahy veci je tak nesporné, že odkladný účinok má zabezpečiť materiálnu ochranu právam a oprávneným záujmom úspešného žalobcu tak, aby tento nebol dotknutý po zrušení žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy žiadnymi ich účinkami alebo následkami. Odkladný účinok správnej žaloby má predbežný, zabezpečovací a dočasný charakter a predstavuje určitý ekvivalent neodkladných a zabezpečovacích opatrení v civilnom sporovom konaní a neodkladných a iných opatrení v civilnom mimosporovom konaní. Oproti týmto opatreniam podstatou odkladného účinku je „zmrazenie“ právnych následkov už existujúceho, resp. platného a právoplatného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Dôvodmi priznania odkladného účinku vymedzenými v § 185 písm. a) SSP je hrozba závažnej ujmy spojená s okamžitým výkonom alebo inými následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Dôvodom priznania odkladného účinku správnej žalobe je len hrozba, teda nevyžaduje sa aj naplnenie príslušného následku, ktorým môže byť závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Hrozba uvedených následkov musí byť pritom tiež spojená buď s okamžitým (nestačí v budúcnosti možným) výkonom správnu žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, alebo jeho inými právnymi následkami (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 53/2018 zo dňa 07.02.2018).

15. Správny súd preskúmal návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku a dospel k záveru, že je dôvodný. Priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobca žiadal na základe tej skutočnosti, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma, značná hospodárska a finančná škoda s nenapraviteľnými následkami v prípade výkonu rozhodnutia, a že sa žalobca v dôsledku toho stane absolútne a objektívne platobne neschopným pre svojich dodávateľov a zamestnancov nedôveryhodným, čím bude ohrozená jeho ďalšia podnikateľská činnosť. Poukázal na to, že zamestnáva jedného zamestnanca, pričom žalobcove celkové náklady ako zamestnávateľa na uvedeného zamestnanca sú mesačne vo výške 1.400,00 eur. Správny súd zistil, že v súčasnosti je podaných viacero žalôb od toho istého žalobcu, ktorými žiada preskúmať zákonnosť rozhodnutí žalovaného. Predmetnými rozhodnutiami žalovaný určil žalobcovi rozdiel dane na DPH za rok 2017 spolu v sume cca 74.612 eur a za obdobie od januára 2016 do novembra 2016 spolu v sume cca 144.434,00 eur. Žalobca taktiež súdu predložil výpis z bankového účtu, z ktorého vyplýva, že ku dňu 30.09.2021 je v strate, resp. stav na jeho bankovom účte je -32.718,71 eur. Správny súd zároveň konštatuje, že žalobcom je fyzická osoba podnikateľ, ktorý ručí za všetky svoje záväzky celým svojím majetkom, a teda v prípade platobnej neschopnosti existuje hrozba, že bude postihnutý aj súkromný majetok žalobcu. Podmienku, že priznanie odkladného účinku správnej žalobe nebude v rozpore s verejným záujmom, žalobca odôvodnil tak, že takýto rozpor nevzniká, nakoľko priznaním odkladného účinku správnej žalobe nezaničí žiadne právo, pohľadávka ani akýkoľvek právny nárok správcu dane, ktorý je predmetom napadnutého rozhodnutia. Dôjde len k odkladu splnenia prípadnej daňovej povinnosti do konečného rozhodnutia vo veci samej, čo pri jeho súčasnej situácii nie je na neprospech ani verejnemu záujmu a ani správcu dane.

16. Správny súd mal po posúdení všetkých vyššie uvedených skutočností za osvedčené, že žalobcovi hrozí okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného závažná finančná ujma, hospodárska škoda, ako aj vážny nenapraviteľný následok, spočívajúci v ohrození pracovného miesta u žalobcu a hlavne možnej likvidácii žalobcu ako fyzickej osoby - podnikateľa. Správny súd tak návrh na priznanie odkladného účinku považoval za dostatočne odôvodnený a podložený relevantnými skutočnosťami a dôkazmi. Priznanie odkladného účinku podľa názoru správneho súdu nebude v rozpore s verejným záujmom, nakoľko nedôjde k zániku pohľadávky správcu dane, ale len k odloženiu jej splnenia do právoplatného rozhodnutia správneho súdu, pričom správny súd uvádza, že účelom daňového konania, ktorého výsledkom je vyrubenie dane daňovému subjektu nemá byť likvidácia daňových subjektov, ale riadna a možná úhrada vyrubenej dane. Záverom správny súd uvádza, že žalovaný sa k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vyjadril len tak, že žiada zamietnuť návrh na priznanie odkladného účinku, nakoľko má za to, že nepriznaním odkladného účinku nehrozí žalobcovi nenapraviteľný účinok, ani iná závažná ujma. Žalovaný poukazoval na to, že žalobca je podnikateľom (osobou, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov), ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť vo viacerých predmetoch podnikania už od roku 1992. Správny súd k tejto námietke žalovaného uvádza, že žalobca je podnikateľom - fyzickou osobou, ktorý podniká na základe zákona č. 455/1991 Zb.

o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, pričom v prípade začatia exekúcie je exekútor oprávnený siahnuť na celý jeho majetok a nie len na majetok, ktorý používa na podnikanie. Správny súd mal z návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe za dostatočne preukázané splnenie podmienok pre jeho priznanie, a keďže sa žalovaný vyjadril len stručne a čisto formalisticky, pričom neuviedol žiadne konkrétne argumenty, na základe ktorých žiada súd o nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe, tak mu nie sú známe konkrétne dôvody, pre ktoré žalovaný nesúhlasil s priznaním odkladného účinku správnej žalobe, a preto nemohol tieto dôvody vziať pri posudzovaní návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe do úvahy.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/100/2021 vyhovel podľa § 185 písm. a) SSP tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).